

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 672/2543

ห้างหุ้นส่วนจำกัดบุญไทยวัสดุก่อสร้างโจทก์ จำเลยตำรวจภูธรจังหวัด จันทบุรี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 148, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีก่อนโจทก์นำมูลหนี้ตามคำพิพากษามายอมคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 144/2532 มาฟ้องขอให้จำเลย ล้มละลาย และศาลฎีกาได้หยิบยกเอาที่ดินที่จำเลยมีกรรมสิทธิ์รวมกับบุคคลอื่นขึ้นวินิจฉัยว่า จำเลยมีทรัพย์สินที่โจทก์อาจยึดมาชำระหนี้ได้ กรณีไม่ต้องด้วยเหตุที่กฎหมายสันนิษฐานว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัวจึงยกฟ้อง ต่อมาโจทก์นำเอา มูลหนี้ตามคำพิพากษามายอมคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 144/2532 มาฟ้องขอให้จำเลยล้มละลายอีก โดยอ้างว่านำยึดที่ดินดังกล่าวแล้วแต่ติดจำนองและไม่มีผู้เช่าประมุล อีกทั้งหากขายได้ก็จะได้เงินส่วนของจำเลยไม่พอชำระหนี้ ดังนี้ หนี้สินและทรัพย์สินที่โจทก์กล่าวในฟ้องล้วนแต่เป็นหนี้สินและทรัพย์สินที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แล้วในคดีก่อน จึงเป็นการที่โจทก์รื้อร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่วินิจฉัยไว้แล้วในคดีก่อน เป็นฟ้องซ้ำ ต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา 148 ประกอบ พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาด และพิพากษาให้จำเลยทั้งสองเป็นบุคคลล้มละลาย จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษากลับ ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาดตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๑๔ จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ในคดีล้มละลายศาลจะต้องพิจารณาให้ได้ความจริงว่าจำเลยเป็นผู้มี หนี้สินล้นพ้นตัว คือ มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน ประเด็นพิพาทจึงมีว่า จำเลยมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินหรือไม่ เมื่อคดีก่อน โจทก์นำมูลหนี้ตามคำพิพากษามายอมคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๔๔/๒๕๓๒ มาฟ้องขอให้จำเลยทั้งสอง ล้มละลาย และศาลฎีกาได้หยิบยกเอาที่ดินที่จำเลยที่ ๑ มีกรรมสิทธิ์รวมกับบุคคลอื่นขึ้นวินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ มีทรัพย์สินที่โจทก์อาจยึดมาชำระหนี้ได้ กรณีไม่ต้องด้วยเหตุที่กฎหมายสันนิษฐานว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัว ต่อมาโจทก์ก็นำเอามูลหนี้ตามคำพิพากษามายอมคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๔๔/๒๕๓๒ มาฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองล้มละลายอีก โดยอ้างว่า นำยึดที่ดินดังกล่าวแล้วแต่ติดจำนองและไม่มีผู้เช่าประมุล อีกทั้งหากขายได้ก็จะได้เงินส่วนของจำเลยที่ ๑ ไม่พอชำระหนี้ ดังนี้ หนี้สินและทรัพย์สินที่โจทก์กล่าวในคำฟ้องล้วนแต่เป็นหนี้สินและทรัพย์สินที่ศาลฎีกา ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วในคำพิพากษาคดีก่อน จึงเป็นการที่โจทก์รื้อร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน เป็นฟ้องซ้ำ ต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๔๘ ประกอบ พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๑๕๓ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

ชวลิต ยอดเนร · จำลอง สุขศิริ · สมชาย พงษ์ธา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/672/2543>